

Gilianka

Za vypustenie rybníka na Gilianke hrozila dubnickým rybárom dvojnásobná pokuta.

FOTO: AUTOR

Dubnickým rybárom sa podarilo uspieť aj na Najvyššom súde SR

POKUTY PLATIŤ NEMUSIA, NAVYŠE SI PRILEPŠILI

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol začiatkom marca v spore medzi Mestskou organizáciou Slovenského rybárskeho zväzu (MsO SRZ) v Dubnici nad Váhom a Slovenskou inšpekciou životného prostredia. Rybári nemusia pätnásťmiliardovú pokutu zaplatiť.

DUBNICA NAD VÁHOM. Regionálna inšpekcia životného prostredia udelila MsO SRZ Dubnica nad Váhom dve pokuty za svojvoľné vypustenie vodnej nádrže Bolešov (Gilianka) na jar v roku 2005, v dôsledku čoho došlo podľa inšpektorov k hromadnému úhynu ropúch bradavičnatých vo vývojovom štádiu vajíčka. „Vajíčko má podľa cenníka ochrany prírody rovnakú hodnotu ako samotný živočích, a tak nám pri cene 3000 korún za jedno vajíčko vyčíslili sumu okolo 15 miliárd. To však neskôr popreli i napriek tomu, že takáto suma bola medializovaná,“ hovorí predseda MsO SRZ Dubnica nad Váhom Jozef Gregorík.

Štátna inšpekcia životného prostredia (ŠIŽP) podľa Gregoríka vyčítala dubnickej organizácii dve veci – svojvoľné vypustenie vodnej nádrže, v dôsledku čoho došlo údajne k hromadnému

úhynu žiab vo vývojovom štádiu vajíčka a rušenie chráneného živočícha počas rozmnožovania. „Za nepovolené vypustenie rybníka nám kompetentní vyrubili päťtisícovú pokutu. Pritom sme mali povolenie od Povodia Váhu, no nemali sme povolenie dnes už neexistujúceho krajského úradu životného prostredia. Taktiež sme nevedeli, že fyzicky smú vypúšťanie priehrady vykonávať len pracovníci Povodia Váhu. Povolenie nám síce dali, čím preniesli na nás svoje kompetencie, ale neinformovali nás, že to musia robiť oni. Za rušenie živočíchov počas rozmnožovania nám udelili dvojnásobnú pokutu. Keď sme žiadali, aby nám špecifikovali rušenie živočíchov počas rozmnožovania, zistili sme, že do tohto termínu patrí všetko – blýskanie zrkadielkom, zvonenie zvončekom, hra na husliach, jazda na motorke okolo priehrady... Takže ak chcú ochránari niekomu „zofať hlavu“, dá sa to použiť na každého,“ nezaprel v sebe zmysel pre humor Gregorík. Vzápätí však už vážnejšie pokračoval: „V konečnom dôsledku nám nepreukázali, že by kvôli poklesu hladiny vodnej nádrže uhynula čo i len jediná žabka. Naopak, vylovili sme 4000 karasov, ktoré sa ako jedny z mnohých živia žub-

rienkami a okolo štyristo rakov. Tie si pre zmenu pochutnávajú na žabích vajíčkach. Tým sme vlastne zachránili státisíce žiab. Hladina bola spadnutá na 30 cm približne 48 hodín. Za ten čas sa vajíčko, v tom čase vlhkom počasí, vďaka rôsolovitej hmote na povrchu, nič nestalo.“ Rybári zhodnotili situáciu po upadnutí jarných privalových vôd ako kritickú. Upustili od pôvodného zámeru obsiať dno nádrže jačmeňom a okamžite začali s napúšťaním. „Kým sa profesionálni ochrancovia prírody nečinne prizerali, fotografovali a telefonovali na všetky strany, my sme konkrétne konali a praktickými zásahmi zachraňovali vajíčka žiab,“ pokračuje Gregorík.

Ako ďalej povedal, dubnickí rybári sa cítili pokutou ukričdení, a tak sa odvolali na Slovenskú inšpekciu životného prostredia. Tá však potvrdila rozhodnutie svojho podriadeného orgánu, a preto sa MsO SRZ Dubnica obrátila na krajský súd. „Krajský súd rozhodol, že v kauze vypustenia nádrže sme nepochybili, no dal za pravdu inšpekcii životného prostredia, že sme rušili živočíchov, hoci škodlivý následok rušenia nebol preukázaný. Pritom paradoxne sudkyňa nám odmietla prizvanie svedkov z radov ochrancov

prírody na predloženej fotografii, ktoré preukazovali množstvo vylihanutých žubrienok, reagovala tvrdením, že sa necíti byť odborníkom na žaby, a tak ani nevie, či ich je tam dosť alebo málo. Sudkyňa tak rozhodla o zrušení päťtisícovej pokuty a potvrdila desaťtisícovú. Proti rozhodnutiu krajského súdu sme sa odvolali nielen my, no i inšpekcia životného prostredia. My sme chceli, aby nám zrušili aj druhú pokutu, SIŽP zase trvala aj na prvej – päťtisícovej. Najvyšší súd SR vytkol SIŽP procesné chyby, rozhodol v náš prospech, takže máme právo aj na trovy súdneho konania,“ zakončil svoj pohľad na takmer tri roky trvajúce ťahanice Gregorík.

Priestor na vyjadrenie sme poskytli aj Slovenskej inšpekcii životného prostredia. Jej hovorca Michal Štefánek nám najskôr oznámil, že kompetentná pracovníčka nie je v práci, neskôr požiadal o stanovisko MsO SRZ Dubnica nad Váhom, ktoré sme mu, pochopiteľne odmietli predložiť. Napokon nám oznámil, že aj napriek niekoľkým urgenCIám stále nemajú rozsudok Najvyššieho súdu SR, a tak sa k nemu nemôžu vyjadriť. Urobila tak až potom, keď budú mať spomínaný rozsudok k dispozícii. (POK)